

NEGAREA PARALIZANTĂ

INVADAREA Israelului de către Gog și hoardele lui „în zilele din urmă” a fost studiată de noi prin prisma SURSEI, SECVENȚELOR, SCENEI, SCĂRII și SEZONULUI său.

Ezechiel ne informează că „în zilele din urmă” Israelul va fi invadat pe scară largă și într-o clipită, dinspre nordul Țării Promise.

Priviți Țara Israel care vi se întinde în fața ochilor ca un instrument acordat armonios pe care regele David, acel dulce psalmist al Israelului, și-a cântat melodiile sale nemuritoare.

Totul este armonie și consens când, dintr-o dată, degetul mare noduros al hidosului pumn al războiului lovește fără milă corzile melodioase, producând un sunet discordant și plin de ură.

Munții Israelului, care mai înainte își îndreptau vârfurile strălucitoare spre cer, spre Cel Preaînalt, cu adorare și laudă pentru răscumpărarea primită, răsună dintr-o dată de gălăgia vulgară a invadatorului!

Paralizat de acest paroxism, Israelul așteaptă împrăștierea când, cu o iuțime care face ca invazia să pară o acțiune desfășurată cu încetinitorul, invadatorul însuși suferă șocul interpușii divine exprese!

Dumnezeul și Susținătorul Israelului, ai Cărui ochi nu se închid și nu se întorc niciodată de la țara și poporul Său, îl invadează pe Gog din ceruri de sus!

Dacă Dumnezeu Cel Atotputernic alege să poarte război, la dispoziția Sa se află numeroase resurse naturale. Cutremurul, grindina, focul, pucioasa și molimele sunt câteva dintre armele Lui. Dumnezeu atomului este un inamic formidabil.

Prin buzele profetului Său devotat Ezechiel, Dumnezeu Veșnic al lui Israel strigă următoarea amenințare:

הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותבל

„Iată, am necaz pe tine, Gog, domnul Roșului, Meșecului și Tubalului ...” (Ezechiel 38:3)

Cu o hotărâre zdrobitoare, pumnul Dumnezeului Atotputernic izbește agresiunea și rădăcina ei urâtă, iar Gog se clatină sub lovitura primită.

Scriptura relatează această scenă cu antropomorfism grafic. Permiteți-mi să citez din Ezechiel, capitolul 38, versetele de la 18 la 23. Iată cuvintele profetului:

„În ziua aceea, însă, în ziua când va porni Gog împotriva pământului lui Israel, zice Domnul Dumnezeu, Mi se va sui în nări mânia aprinsă. O spun, în gelozia și în focul mâniei Mele: În ziua aceea, va fi un mare cutremur în țara lui Israel.

Peștii mării și păsările cerului vor tremura de Mine, și fiarele câmpului și toate târâtoarele care se târăsc pe pământ, și toți oamenii care sunt pe fața pământului; munții se vor răsturna, pereții stâncilor se vor prăbuși, și toate zidurile vor cădea la pământ.

Atunci voi chema groaza împotriva lui pe toți munții Mei, zice Domnul Dumnezeu; sabia fiecăruia se va întoarce împotriva fratelui său. Îl voi judeca prin ciumă și sânge, printr-o ploaie năpraznică și prin pietre de grindină; voi ploua foc și pucioasă peste el, peste oștile lui, și peste popoarele cele multe, care vor fi cu el.

Îmi voi arăta astfel mărimea și sfințenia, Mă voi face cunoscut înaintea mulțimii neamurilor, și vor ști că Eu sunt Domnul.” (Ezechiel 38:18-23)

Limbajul folosit este cu adevărat măreț și înfricoșător. Pe neașteptate, mânia divină izbucnește asupra invadatorului cu o grandoare teribilă.

Gog și hoardele lui sunt lovite de spaimă și panică grozavă; consternarea preia controlul și haosul înspăimântător atrage intrușii într-un vârtej amețitor al terorii, dând naștere unei frenezii nebunești în care tăișul săbiei fiecărui om se îndreaptă împotriva fratelui său.

Frica, totală și cutremurătoare, cuprinde agresorii întorcându-i unul împotriva celuilalt într-un măcel reciproc, sângeros și ucigător; căci frica nu simte milă, iar teroarea închide urechile minții.

Cât de bine se potrivesc cuvintele lui Shakespeare în acest context:

„Oamenii sunt cei care se tem și tremură
Când, prin semne, dumnezeii cei mai puternici trimit
Astfel de mesageri groaznici care să ne uimească.” (Iulius Cezar, Actul I, Scena 3)

Ura lui Gog se dovedește a fi un laț aruncat în jurul propriului gât pentru a-l târî spre distrugere „pe munții lui Israel”, ca o furie năpraznică pornită din nările unui Dumnezeu mânios care izbește scena și circumstanțele printr-o vizitare supranaturală.

Gog cel nelegiuit amenințase Israelul cu o necrologie hotărâtă, dar Dumnezeul lui Israel a năruit planul lui Gog printr-o negare paralizantă.

Trupurile lipsite de viață ale invadatorilor loviți acoperă pământul pe zone întinse; într-adevăr, toată regiunea devine o mare masă de banchet pe care sunt împrăștiate în mod neglijent fructele copioase și inerte ale fratricidului și judecății.

Cerul invită la acest banchet sinistru toate păsările de pradă și animalele sălbatice devoratoare care își umplu stomacurile cu porția neașteptată, cu voracitatea caracteristică gurmanzilor.

Îmi amintesc foarte bine că nu cu mult timp în urmă am traversat faimoasa Vale Izreel din Israel și atenția mi-a fost captată de imaginea unui stol de păsări de pradă uriașe, aflate în apropierea drumului pe care călătoream; vulturi, căci sunt sigur că erau vulturi; am fotografiat urâtele creaturi de la distanță. Vulturi în Esdraelon; păsări de pradă venite deja în valea Armagedon. Cu siguranță că profeția le-a promis o masă pe cinste în anii care ne stau înaintea!

Dar chiar și un grup atât de mare de musafiri oribili este inadecvat pentru a face față banchetului lipsit de eleganță. De aceea, cămările întunecate ale pământului trebuie să înghită surplusul.

Suntem informați că procesul de înmormântare va dura șapte luni și că o întreagă vale situată la estul Mării Moarte va fi transformată într-o uriașă necropolă în care sunt îngropați Gog și hoardele lui invadatoare.

Chiar și după aceste șapte luni, va fi nevoie de serviciile unor ofițeri speciali care să caute și să îngroape trupurile rămase, pentru ca țara să fie curățată de pângărirea musafirilor invadatori.

Acel pământ prețios al Israelului, învăluit odinioară în vălul negru al neglijării și separării de fiii lui Israel pe tot parcursul lungului Galut, dar care s-a trezit pentru a lepăda acest veșmânt întunecat și a-l schimba cu unul luminos al reuniunii maritale la întoarcerea Israelului, revine acum la dulapul negru al timpului pentru a-și recupera hainele doliului anterior spre a învălui cadavrele lui Gog și ale tuturor armatelor și oamenilor asociați cu el.

Nu se aud bătăi de tobe sacadate și nu se zărește niciun catafalc ceremonial pentru Gog!

Astfel, prieteni, răutatea devine gunoi pentru mulțimi. Dar observați încă ceva.

Șuvoiul judecății divine revărsate este atât de puternic încât depășește granițele locale ale scenei invaziei, extinzându-se până în țara lui Magog și în țările care au vărsat fluxul străin.

Intensitatea fierbinte și caracterul supranatural al manifestării divine, cuplate cu perfecțiunea acțiunii lui Dumnezeu, vor convinge omenirea în general că a fost martora unui act de retribuție inițiat de Dumnezeu.

Dr. Lawrence Duff-Forbes

(1900-1964)

Director fondator al David House Fellowship Inc.

Acest articol este un extras din seria radiofonică foarte populară, „Treasures From the Tenach” – „Comori din Tenach”, care este și transcrisă. Atât versiunile audio (tastați MP3 tab, apoi „16paralysingnegation.mp3”) cât și cele în scris sunt disponibile gratuit la HYPERLINK "http://www.thevineyard.org.au" www.thevineyard.org.au